

[Finansministeren.]

ning til Bemærkninger, var Spørgsmaalet om Anvendelsen af Provenuet. Det har jeg imidlertid allerede udtalt mig om, og der er derfor næppe for mig nogen Anledning til at gaa ind paa de Enkeltheder, som han omtalte, saa meget mindre som det ærede Medlems hele Indlæg var præget af en overmaade stærkt udtalt Velvilje over for det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal derfor til Slut blot gentage min Tak til de ærede Ordførere for den saglige Debat, der indtil nu har fundet Sted om dette Lovforslag, og udtale Haabet om, at det Udvalg, der bliver nedsat — jeg gaar ud fra, at der *bliver* nedsat et Udvalg —, og som skal beskæftige sig med Lovforslaget, gennem et saa hurtigt Arbejde, som Sagligheden nu engang kan tillade, maa tilvejebringe en Indstilling om, at dette Lovforslag gennemføres i det høje Ting.

Hans Conrad Koefoed: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger, fordi Behandlingen af dette Lovforslag — som det allerede er sagt — allerbedst kan finde Sted ved Bordet i et Udvalgsværelse, men den højtærede Ministers Svartale giver mig dog Anledning til et Par Bemærkninger.

Ministeren mente ikke, man kunde undgaa den ekstra Vurdering pr. 1. April 1948. Ja, saa maa vi, der har med dette Arbejde at gøre, jo tage det med; det bliver imidlertid i et og alt et Ekstraarbejde, fordi samtlige de Ejendomme, som skal vurderes pr. 1. April, atter skal vurderes pr. 1. Oktober 1948, men det maa vi, som sagt, tage med. Saa maa jeg dog maaske have Lov til at benytte Lejligheden til at lægge et godt Ord ind for, at Vurderingsmændene, specielt i Landdistrikterne, faar et lidt mere rimeligt — jeg kunde i og for sig godt bruge Ordet *anstændigt* — Vederlag for det Arbejde, de udfører. Det er nemlig ikke noget ringe Arbejde, og de fleste af dem udfører det med stor Interesse og ogsaa med Dygtighed.

Ministeren mente ikke, man kunde gaa over til at lade Vurderingen i 1936 være en Grundbeløbsvurdering, idet han sagde, at det vilde give for meget Arbejde i Administrationen. Men Ministeren tilføjede jo selv — og det er rigtigt —, at for største Partens Vedkommende er 1936-Vurderingen fastlagt som Grundbeløb, og derfor kan jeg ikke forstaa, at det vil blive noget stort Arbejde at omregne de forandrede Grundbeløb for det Faatal af Ejendomme, som har faaet Grundbeløbene fastsat ved de smaa Aarsomvurderinger i 1934, 1935 og 1936. Men hvis man ikke

mener, man kan dette, kunde man gaa den anden Vej: at tage Stigningen i alle Tilfælde ikke fra 1936, men fra Grundbeløbenes Fastsættelse. Der findes Ejendomme, hvor der har fundet en vis Stigning Sted fra dengang, de i 1934, 1935 eller 1936 har faaet deres Grundbeløb fastsat, og indtil den 8de almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1936. Denne Stigning eliminerer man, og jeg synes, der er noget urigtigt, noget inkonsekvent i dette; der er — man kunde næsten sige — lidt ufint i det.

Jeg kommer saa til et Spørgsmaal, som har været nævnt flere Gange under denne Forhandling — og det er i Grunden derfor, jeg ønskede at sige et Par Ord — nemlig Spørgsmaalet om *Grundspekulation* og *Grundspekulanter*. Disse to Ord har været nævnt tit. Man maa indrømme, at Grundspekulation finder Sted, men man maa heller ikke glemme, at denne Lovgivning kommer til at berøre mange Mennesker, som man ikke med nogen som helst Ret kan hæfte Betegnelsen Grundspekulant paa. Naar jeg ønsker at gøre opmærksom herpaa ved denne Lejlighed, er det, fordi jeg nærer en vis Ængstelse for, at det kan komme til at gaa saadan, at *disse* Mennesker, som af forskellige Aarsager kommer ud for en Grundværdistigning, ikke skal faa den fair Behandling, som de har Krav paa, dersom man stadig under Lovforslagets Behandling har de fæle Grundspekulanter for Øje.

Kristen Amby: Jeg skal ikke forlænge Debatten, selv om det kunde være af megen Interesse for os, der er interesserede i dette Spørgsmaal, allerede nu at debattere det os imellem — men det kan vi jo gøre i Udvalget.

Jeg har taget Ordet af een eneste Grund: fordi jeg gerne vil takke den højtærede Finansminister for hans Tilsagn om at ville tage Hensyn til den Tanke, jeg har fremsat om hvilende Grundskyld, der allerede i Princippet findes i den gældende Lovs § 13. Grunden til, at jeg har gjort det, er, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoed nu just sagde, at der er mange Mennesker, som slet ikke er Grundspekulanter ud over, at de har købt en Grund og bygget et Hus derpaa. Dem kan denne Lov ogsaa komme til at berøre i Princippet, og det vil være meget vigtigt, om det allerede nu kan fastslaas, at disse Mennesker driver eget Brug stadig væk, gør den rette Anvendelse deraf, eller at det er Mennesker, der bor i deres eget Hus uden at have noget som helst Spekulationsformaal dermed, saa de kan være sikret deres Ejendom og Hus og